ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ

Червоне Запоріжжя

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 27 (6571) | СУБОТА, 10 ЛЮТОГО 1945 року | Ціна 20 коп.

Наступає найвідповідальніший період у сільському господарстві—весняні польові роботи. Від успішного проведення їх залежатиме постачання фронту, трудящих міст і колгоспників продовольством.

Комуністи і комсомольці! Будьте ініціаторами і організаторами мас на бойове проведення сівби! Ширше змагання у підготовці до весни!

Поліпшити партійне керівництво районними газетами

У постановах ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У, прийнятих за останній час, особливо підкреслюється необхідність піднести роль наших газет і добиватися того, щоб вони на ділі були найважливішими центрами політичної роботи в масах. Ця вимога викликана перш за все тим, що в ряді парторганізацій пресі не приділяється досить уваги, що деякі партійні комітети миряться з низькою якістю своїх газет і цим самим позбавляють себе найважливішого знаряддя керівництва масами.

Партійне керівництво пресою перевіряється перш за все ідейним рівнем газети, її партійністю, витриманістю та принциповістю. Наші газети повинні писати так, щоб кожний їх виступ сприяв піднесенню політичної та виробничої активності трудящих, будив думку, створював громадську думку з того чи іншого питання, організовував зусилля мас на виконання рішень партії.

Такою газета може стати лише за тієї умови, якщо вона постійно буде відчувати необхідне спрямування та допомогу з боку партійного комітету.

Більша частина районних газет нашої області справляється з покладеними на них обов'язками. За рік, що минув після вигнання з території області німецько-фашистських загарбників, районні газети, ставши справжніми бойовими помічниками партійних організацій, провели велику роботу по мобілізації населення районів на всебічну допомогу фронтові, на найшвидшу ліквідацію наслідків німецько-фашистської окупації.

Завдання, покладені на наші районні газети, більш успішно виконуються там, де керівні партійні органи здійснювали повсякденне керівництво своїми газетами, систематично контролювали їх роботу, надавали їм практичну допомогу.

Користуючись підтримкою та повсякденною допомогою райкомів партії, такі газети, як «Більшовицьким шляхом» (В. Токмак), «Колективні лани» (Пологи), «Ленінець» (Василівка), «Радянський степ» (Мелітополь) та інші надали неоцінненну допомогу партійним організаціям у справі відбудови колгоспів, радгоспів, МТС, підприємств, культурно-побутових і освітніх установ. Виступаючи в ролі більшовицьких організаторів боротьби за високий урожай на колгоспних полях у минулому році, газети широко освітлювали на своїх сторінках хід соціалістичного змагання між окремими бригадами, колгоспами МТС, підприємствами, організовували показ досвіду передових людей сільського господарства, заводів, пропагували цей досвід, роблячи його набутком широких мас. Проведена газетами робота допомогла районним партійним організаціям успішно справитися з усіма політичними та господарськими завданнями.

Проте не всі райкоми партії в належній мірі керують роботою газет. Деякі районні газети досі ще не стали бойовими помічниками партійних організацій, не виконують своєї ролі колективного агітатора, пропагандиста й організатора, не стали центром політичної роботи в масах. До таких відноситься газета «Колгоспна правда» — орган Андріївського РК КП(б)У та райради депутатів трудящих. Газета не йде в ногу з життям, не вміє знаходити ті факти і тих людей, на досвіді яких треба виховувати широкі маси, замало освітлює роботу колгоспів. Обмежуючись простим переліком і констатацією позитивних і негативних фактів, газета не робить відних висновків і узагальнень, не дає політичної оцінки події, що відбуваються в районі.

Відсутність контролю за роботою газети з боку райкому відбилося і на тому, що редакція не має плану роботи, матеріали, вміщувані в газеті, носять випадковий характер. Навіть тоді, коли в районі проведення цілого ряду господарських мірприємств зривалося, газета стояла осторонь, а райком не націлив її на дану ділянку. Маючи для цього всі можливості, райком не займався досі добором і вихованням працівників редакції. Протягом багатьох місяців у редакції працює лише одна людина—редактор, та й той за сумісництвом.

Зовсім незадовільно працює газета «Більшовик Приазов'я»—орган Приазовського РК КП(б)У та райради депутатів трудящих. Вона, по суті, не є органом райкому партії, відірвана від життя партійних організацій району. Заслуговує на увагу той факт, що протягом всього 1944 року газета тільки в одному з номерів вмістила двадцятидворядкову інформацію на партійну тему—про районні партійні збори, що відбулися. З номера в номер газета рясніє великою кількістю граматичних помилок, в тому числі і в текстах важливіших політичних документів. На жаль, все це проходить поза увагою райкому партії.

Протягом 11 місяців лише 25 разів вийшла в світ газета «Соціалістичний степ»—орган Якимівського РК КП(б)У та райради депутатів трудящих. Це досить переконливо говорить про те, що при такому нерегулярному виході газета не могла стати оперативним органом, бойовим помічником партійної організації. Якимівський райком партії не керує роботою газети. Її зміст, спрямованість не стоять в центрі уваги партійного комітету. На сторінках газети немає критики та самокритики недоліків. І в цьому, в першу чергу, винний сам партійний комітет, який мириться з такими неприпустимими явищами і не направляє своєї газети.

Зазначені недоліки характерні і для ряду інших районних газет області. І це має стати серйозним сигналом для багатьох районних комітетів партії, примусити їх змінити своє ставлення до газети, викоренити недооцінку її ролі та значення, повсякденно контролювати роботу газет, спрямовувати силу друкованого більшовицького слова на виконання завдань партії та уряду, на найшвидшу ліквідацію наслідків німецько-фашистського господарювання, на надання всемірної допомоги фронтові й тилу.

Сьогодні завдання полягає в тому, щоб використати силу друкованого слова на мобілізацію широких колгоспних мас, спрямувати трудове піднесення, викликане історичними перемогами Червоної Армії на успішну підготовку й проведення весняної сівби, на збудження нової хвилі соціалістичного змагання в колгоспах, радгоспах, МТС. Це завдання зобов'язує партійні організації значно покращити керівництво своїми органами друку.

Нарада в питаннях колгоспного тваринництва

7 лютого в Москві відкрилася нарада в питаннях колгоспного тваринництва, скликана Народним Комісаріатом Землеробства СРСР. У ній беруть участь представники земельних органів союзних і автономних республік, країв і областей, учені, зоотехніки, ветеринарні лікарі.

Заступник Народного Комісара Землеробства тов. Чеменьов виступив з доповіддю про підсумки виконання державного плану розвитку тваринництва за 1944 рік і завдання земельних органів в розвитку тваринництва та конярства в 1945 році. Він поставив ряд завдань, [illegible] колгоспами в минулому році.

План на 1945 рік передбачає дальше зростання всіх видів худоби та птиці і значне поліпшення кормової бази. Доповідач запропонував ряд конкретних заходів для успішної реалізації цього плану.

Нарада заслухала також співдоповіді заступника Наркома Землеробства Казахської РСР тов. Богданова, начальника управління тваринництва Наркомзему Української РСР тов. Сесюніна та начальника управління конярства Наркомзему Азербайджанської РСР тов. Ефендієва.

По доповідях розгорнулися жваві дебати.

(ТАРС).

Відбудова шкільної мережі у західних областях Білорусії

На колегії Наркомосу БРСР обговорено питання про відбудову шкільної мережі у західних областях Білорусії. [illegible] 470 000 дітей. До початку нового учбового року тут збудовано знову ще 80 початкових і середніх шкіл.

(ТАРС).

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 9 лютого

Протягом 9 лютого у Східній Пруссії на південь від Кенігсберга наші війська з боями зайняли понад 30 населених пунктів і серед них Шнакайнен, Борслак, Дінгорт, Шлодіттен, Нойендорф, Ворінен, Штабункен. Водночас на північний схід від Ельбінга наші війська оволоділи на узбережжі затоки Фріш Гаф містом Фрауенбург. Наші війська оточили місто Ельбінг і ведуть бої по знищенню гарнізона противника.

На схід і на південний схід від міста Штаргард наші війська, в результаті наступальних боїв, оволоділи на території німецької Померанії населеними пунктами Гландек, Клайн Зільбер, Штольценфельде, Петцнік, Брелентін, Деліц, Плонків і оточили гарнізон противника в місті Арнсвальде. В боях за 8 лютого в цьому районі взято в полон понад 800 німецьких солдатів і офіцерів.

В Будапешті тривали бої по знищенню оточеного гарнізону противника, в ході яких наші війська зайняли 15 кварталів. В боях за 8 лютого у західній частині міста (Буда) взято в полон понад 900 солдатів і офіцерів противника.

На південь від міста Секешфехервар наші війська в результаті розпочатих атак оволоділи великими населеними пунктами Шопонья, Колос, Дег, Лайош-Комаром, Еньїнг, Шіофок.

За 8 лютого на всіх фронтах підбито і знищено 174 німецьких танки. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 55 літаків противника.

● ● ●

У Східній Пруссії, на південь від міста Кенігсберга, наші війська, в ході запеклих боїв, прорвали смугу довгочасних укріплень противника, захопивши при цьому 102 залізобетонних гарматних і кулеметних доти. Радянські частини просунулися вперед на 6 кілометрів і ведуть бої на підступах до міста Прейсіш Айлау.

На північний схід від міста Ельбінг наші війська, перемагаючи опір противника, просувалися узбережжям затоки Фріш Гаф. На підступах до міста Фрауенбург радянські частини зустріли особливо запеклий опір німців, що укріпилися на заздалегідь підготовленому рубежі. Цей рубіж складався з кількох ліній траншей, залізобетонних дотів, а також дротового протитанкового рову та мінних полів. З допомогою саперів радянські стрілецькі та танкові підрозділи навальною атакою прорвали німецьку оборону і зав'язали бої на вулицях міста. Сьогодні наші війська розгромили ворожий гарнізон і оволоділи містом Фрауенбург. В боях за цей опорний пункт оборони противника повністю розгромлено 391 німецький піхотний полк, а його командира підполковника Слазена взято в полон. Знищено 311 німецький батальйон морської піхоти. Командир батальйону майор Рікаль з кількома вцілілими солдатами, здався в полон. Великої шкоди зазнали й інші німецькі частини.

За день боїв нашими військами знищено кілька тисяч гітлерівців. Підбито і спалено понад 60 танків та самохідних гармат противника. Захоплено у німців 11 танків, 95 гармат, 110 автомашин, 20 паровозів та біля 500 залізничних вагонів з воєнними вантажами. Взято в полон понад 2.000 німецьких солдатів і офіцерів.

• • •

На схід і на південний схід від міста Штаргард наші війська з боями просувалися вперед і оточили німецький гарнізон у місті Арнсвальде. Противник підтягнув резерви і намагався прорватися на допомогу своїм частинам, оточеним у місті. Всі контратаки німців відбиті з великими для них втратами. За день наші війська знищили до 3.000 тисяч гітлерівців. Захоплено багато трофеїв, в тому числі 400 станкових та ручних кулеметів і 30 протитанкових рушниць.

Радянські льотчики у повітряних боях збили 7 німецьких літаків. Вогнем зенітної артилерії знищено 27 літаків противника.

• • •

В Будапешті наші війська вели бої по ліквідації оточеного угруповання противника. В районах західної частини міста, що залишилася у німців, розташовано багато урядових будинків та церков. Під багатьма будинками є підвали та підземні ходи сполучення. Всі ці будинки німці перетворили у вузли оборони і чинять лютий опір. Радянські гвардійські підрозділи, що оволоділи горою Шашхедь, зайняли кілька кварталів і атакували німців, які укріпилися на кладовищі Неметвельді. До кінця дня радянські бійці очистили кладовище від противника. Зайнято також кілька великих кам'яних будинків. Захоплено трофеї, в числі яких 14 танків і бронетранспортерів, 30 гармат, 65 кулеметів та склад боєприпасів. Рота угорських солдатів і 6 офіцерів перейшли на сторону Червоної Армії. Перебіжчики принесли з собою все своє озброєння. Здалося в полон 36 угорських поліцаїв, на чолі з майором—командиром загону.

• • •

Наші кораблі атакували в районі порту Лібава і потопили німецький транспорт тоннажністю в 6.000 тонн. Іншому великому транспорту противника завдано серйозних пошкоджень.

• • •

У Східній Пруссії взято в полон командира 3 мотополку моторизованої дивізії «Герман Герінг» полковника Гонца Хейгля. Полонений розповів: «Дивізія «Герман Герінг» розгромлена. До початку російського наступу мій полк налічував 3.500 чоловік. Дві третини особового складу полку загинуло в боях. Таких же втрат зазнали і інші частини. Командира другого мотополку майора Штау вбито; командир артполку фон Бальден потрапив у полон». Далі Гонц Хейгль заявив: «Німецька армія, на яку обрушилися такі могутні удари, вже не зможе очуняти. Коли російські війська влітку 1944 року здійснили глибокий прорив німецької оборони в районі Вітебська, фронт зразу відкотився на сотні кілометрів. Ми не могли тоді зупинити Червону Армію ні біля Мінська, ні біля Вільно. То ж саме сталося й тепер. Прорвавши наш фронт, російські війська вийшли на Одер. Німеччина опинилася в безвихідному становищі, з якого їй вже не вибратися».

Третій Білоруський фронт. Наступ радянських військ у Східній Пруссії. Наші танки йдуть в бій. Фото Л. Великжаніна. (Фотохроніка ТАРС).

У БАРЛОЗІ ЗВІРА

Петя ви не звернули уваги на величезний плакат «Німеччина», встановлений біля переправи через прикордонну річку. Але ось ви оглядаєтесь навкруги і відразу розумієте—ви в Німеччині.

Все, все стандартне, одноманітне, невиразне. Однакові будинки під черепицею, однакові двори, вікна, завіси. Дерева висаджені і підстрижені по лінійці, сантиметр у сантиметр. Тут живуть люди, позбавлені смаку, люди, яким були неприступні звичайні, безкраї різноманітні почування серця.

Містечко Лібенхе—поблизу міста Розенберга. Маєток окружного сільськогосподарського інспектора барона Рудольфа фон Рейзвіта. Триповерховий особняк. Добротні господарські будови. Тут же—низенькі бараки з вітхими віконцями для російських і українських батраків. Кахльовані ясла та кормушки для корів і свиней. Корсетні, грязні миски та дерев'яні ложки для батраків.

У вестибюлі особняка всі стіни увішані рогами оленів та сарн. В центрі, проти входу, два батоги—маленький і величезний з пуском шкіри на стіні. Над маленьким написано: «Для собак», над великим: «Для росіян».

Просторий кабінет з портретами Гітлера, Герінга, Гіммлера та самого барона Рейзвіта. На столі лист до начальника гестапо в окружному центрі Розенберзі. В листі говориться: «Маю честь направити до вас цього непокірного росіянина. Спеціально мені не треба пояснювати, що ви з ними маєте робити. Фон Рейзвітз». Шафка для ліків. У шафі багато стерилізованих бинтів з маркою «Оріхово-Зуєвський бавовняний трест».

Ця знахідка примушує нас уважніше придивитися до речей. Ось ленінградський патефон. Ось тенісні ракетки з емблемою «Динамо». Українські вишиті рушники. В будуарі баронеси одеколон і духи ТЕЖЕ, черевики фабрики «Паризька комуна», шовкова білизна з печаткою: «Не заховання центрального універмагу Наркомторгу». Не баронський особняк, а склад крадених речей.

В дитячій кімнаті—танки, гармати, крейсери з свастикою. У ліжку хутко ліжко під мереживним балдахіном. У прийомну—тир. На помості—іграшковий кулемет, що стріляє гостроклінчатими кульками. Біля стінки—простріляні цими кульками мішені: фігурки дівчат в українських костюмах, дітворі. Високо над мішенями—портрет стрільця—10—12-річного хлопчика з нахабними, порожніми очима.

Відступаючи, німці нічого не встигли взяти з собою. Це добре. Тепер їх можна судити з речовими доказами в руках. В кожному уцілілому з міст—Розенберзі, Конігсдті, Пассау, в усіх селах бійці бачать мінську порцеляну, бобруйський папір, рогачівські сірники, сільськогосподарські машини «Ростсільмашу», «Красного Аксая», «Комунара», багато тисяч речей, пограбованих і вироблених працьовитими руками радянських людей.

Наш старшина Шаронов знайшов тут швацьку машину Подільського заводу. Він працював на цьому заводі і машинна його складання.

Про вдачу гітлерівців багато говорилося й писалося. Але зараз, на німецькій землі, зайнятій Червоною Армією, природні якості зразкового німця проступають з особливою чіткістю, в усій своїй непоказності та огидності. До поразки, поки сила на їхньому боці, німці пихаті, бундючні, жорстокі. Вони галасують про свою вищість і непереможність. Але ось їх розгромили. Погляньте на шляхи, що ведуть від Одра на схід. Деякі місцеві жителі повертаються від Одера до своїх сіл. Вони знищені, підлесливі, рабські.

...На схід йдуть житомирські, полтавські, сумські дівчата. Йдуть з німецької неволі до колишнього життя, до свободи і щастя. Вони від усього серця обіймають і цілують закопчених зустрічних червоноармійців і, за старовинним українським звичаєм, бажають їм швидкого повернення на Батьківщину.

Бійці посилають на захід. Там центр звірячого лігва. Там осередження і джерело небаченого злочину. Ідуть бійці легко, наче б то немає за їхніми плечима тисяч бойових кілометрів, неначе не вони пройшли з жорстокими боями сотні кілометрів.

П. Нікітин

Німецька Сілезія. (Спецкор. ТАРС).

Звітно-виборчі збори в комсомольських організаціях

КОМСОМОЛЬЦІ ОДНОГО КОЛГОСПУ

До звітно-виборчих зборів комсомольці колгоспу ім. Шевченка, Андріївського району, почали готуватися задовго до призначеного дня. Секретар організації т. Шульга особливу увагу приділила роз'ясненню комсомольцям інструкції ЦК ВЛКСМ про порядок виборів, ще раз розповіла комсомольцям-новакам про їх права й обов'язки, радилася з активістами, разом з ними готувала і звітну доповідь.

У призначений для зборів час комсомольці зібралися в святково прикрашеному залі колгоспної хати-читальні. Звідси далеко за околиці села линули переливи гармошки, пісні. Цей день став справжнім святом для колгоспної молоді.

Було про що говорити у звітній доповіді їх ватажку—секретарові комсомольської організації т. Шульга. Тому з великою увагою слухали її 66 чоловік, які були присутні на зборах,—молодих господарів колгоспу.

Кожний з них знав, що зробив він, щоб допомогти колгоспу успішно впоратись з усіма завданнями, але кожному хотілося, щоб про нього сказали сьогодні, в присутності всіх комсомольців. І це законне почуття. Це почуття гордості за свій колгосп, за свою молодь.

Показують у колгоспі комсомолок Таню Трохименко, Марію Карпенко, молодих комбайнерок, які своїм агрегатом систематично перевиконували норми на збиранні. І про них сьогодні згадала в своїй доповіді т. Шульга. Вона розповіла зборам про те, що комсомольці взяли діяльну участь в осінній сівбі. Такі комсомольці, як Олександр Сірик, Михайло Величко, Віктор Корнак, Дмитро Шигайний, Марія Пестеренко засівали на конях, замість норми 5 гектарів, по 10—12 гектарів.

Вдень і вночі працювала молодь на вивозці хліба державі. Вона ж здала в подарунок Червоній Армії 250 центнерів зерна.

Багато праці поклала молодь на створення молочно-товарної ферми. Приклад Олександра Сірика, який здав на колгоспну ферму свою телицю, наслідували ще 17 чоловік. Зараз комсомольці дбайливо доглядають худобу.

Це вони, комсомольці, збудували хату старикам—батькам фронтовика офіцера Червоної Армії т. Бєлуги, за що дістали від нього щиру подяку.

Жваво пройшли дебати по доповіді. Учасники зборів змістовно доповнили звіт свого секретаря, внесли багато цінних пропозицій, накреслили шляхи усунення хиб, що є в роботі комсомольської організації.

Звітно-виборчі збори в колгоспі ім. Шевченка стали серйозною школою для комсомольців, показали, як, грунтовно й принципово, треба обговорювати важливіші питання діяльності комсомольської організації.

Комсомольці знають, що на них чекає ще багато справ. Головне—успішно провести весняну сівбу, закласти міцну основу високого врожаю в 1945 році. Це зобов'язує їх ще наполегливіше працювати, підняти на вищий рівень політичну роботу серед молоді та всіх колгоспників, мобілізувати всі сили й засоби на повне відродження свого колгоспу, всемірну допомогу Червоній Армії, внести й свою частку труда в справу остаточного розгрому гітлерівської Німеччини.

Л. Шабаліна,
інструктор обкому ЛКСМУ.

Огляд фронтових бригад

3 лютого в Москві, у Центральному Будинку Червоної Армії, почався огляд фронтових художніх бригад, що виступають у частинах Діючої Армії і в Військово-Морському Флоті з перших днів війни.

В огляді беруть участь біля 200 майстрів естради Всесоюзного Державного концертного об'єднання, які дали на фронті до 25 тисяч концертів. Значна частина цих артистів нагороджена бойовими орденами і медалями. В бригадах багато учасників оборони Сталінграда, Ленінграда, Києва.

У огляді добре представлена молодь, яка прийшла на фронтову естраду з гуртків художньої самодіяльності, театрів, цирків, естрадних шкіл.

(ТАРС).

До нових трудових подвигів, відбудівники комбінату „Запоріжсталь“!

В умовах воєнного часу, як ніколи, зросла велика трудова дисципліна на наших заводах, фабриках, шахтах і в колгоспах. Згуртовані єдиним непереборним прагненням — швидше знищити гітлерівських загарбників — трудівники тилу з потроєною енергією кують перемогу над ворогом, виконуючи і перевиконуючи державні плани.

Ось чому стає зрозумілим для радянської людини те високе патріотичне піднесення, з яким взялися колектив будівників і монтажників «Запоріжсталі» за відбудову в цьому році першої черги Запоріжського гіганта.

З ініціативи механомонтажників, яких веде тов. Іліевський, на будові розгорнулося соціалістичне змагання за гідну зустріч Дня Червоної Армії. За короткий строк невеликий колектив монтажників виконав чималу частку робіт з демонтажу та монтажу встаткування, по підготовці широкого фронту робіт. У колективі зросло багато чудових працівників, які показують зразки високої продуктивності праці. Серед них тт. Нестеренко, Марчева, Шаповалов, Тесленко, Амосов, Щербань, Криворотько, Сологубова і десятки інших.

Але обсяг робіт по відбудові заводу дуже великий. І щоб уклалися в строк у відбудові об'єктів, колектив монтажників взяв на себе ряд зобов'язань. У зверненні до всіх будівників і монтажників заводу говориться: всюди в тилу величезне піднесення супроводить наступ Червоної Армії. Звістки про перемоги наших воїнів гріють серця трудівників, кличуть нас до нових трудових подвигів.

Цьому підпорядковані всі пункти зобов'язань монтажників. Механомонтажники дають слово достроково перевиконувати план робіт на 10 процентів, демонтувати 1.000 тонн і змонтувати 250 тонн обладнання, норми виробітку виконувати не менше, ніж на 125 процентів, привести до ладу робітничі гуртожитки.

Гарний почин! Він, безумовно, зустріне гарячий відгук серед всього колективу будівників заводу «Запоріжсталь». Немає сумніву, що керівники всіх організацій, які беруть участь у цій грандіозній роботі, в тому числі і заводоуправління, злагоджено проведуть весь відбудовний процес у встановлені строки.

До нових трудових перемог, товариші відбудівники комбінату «Запоріжсталь»!

На відбудові доменного цеху „Запоріжсталі“ працюють по-стахановському колишні колгоспники Гайсинського району, Вінницької області, тт. І. А. Кобзар і Ф. Д. Дюрдіца. Щоб прискорити відбудову комбінату „Запоріжсталь“, тт. Кобзар і Дюрдіца взяли зобов'язання до кінця будівництва виконувати норми на 200—250 процентів.

Фото М. Козакюка.

НАШ РАХУНОК ЗАВОДОВІ

Будівельники та монтажники, покликані відбудувати Запорізький металургійний завод, один з найпотужніших заводів вітчизняної індустрії, з кожним днем все ширше розгортають роботи. Проте щодня зустрічається ряд непогодженостей. І сумніто за все те, що винуватцем цих непогодженостей є управління заводу, яке в першу чергу має бути заінтересованим у форсуванні відбудовних робіт. Допомога з боку управління, зокрема, нам, монтажникам, зовсім недостатня.

Ми ще й тепер не маємо технічної документації, що дуже гальмує роботу. Цілком відсутні рисунки на відбудовувані об'єкти, немає дефектних відомостей і складання їх неможливе за браком рисунків. Немає також повної ясності щодо наявності обладнання того чи іншого об'єкту. Відсутні графіки замовлень і надходження невистачаючого обладнання.

За конкретний приклад такого байдужого ставлення до своїх обов'язків з боку заводоуправління може правити стан з вагон-вагами. Монтажники одержали суворі строки на відбудування вагон-вагів. Минув місяць, проте і досі вагон-ваги не подані на місце робіт, не готові необхідні для проведення дефектації рисунки, не виділені люди, які спільно з монтажниками повинні проводити дефектацію.

Не треба, звичайно, гадати, що в усіх випадках заводоуправління діє так повільно. Але випадки, подібні до наведеного, безумовно, зривають нашу роботу, гальмують відбудування першочергових агрегатів.

Ми вимагаємо від заводоуправління в найкоротші строки видати всю необхідну технічну документацію, створити цілковиту ясність щодо обладнання. З свого боку монтажники зобов'язуються точно додержувати встановлених строків і виконувати всі роботи лише на добре і відмінно.

Інженер **С. Гуревич.**

ШИРОКИМ ФРОНТОМ

На колектив ОММУ № 15 «Союзмонтажбуду» покладено велике й почесне завдання—монтаж технологічного встаткування запорізької групи заводів «Главспецсталі».

Перший радянський слябінг, у свій час евакуйований у східні райони, зараз реевакуюється і в IV кварталі цього року дасть знову продукцію для листопрокатних станів. Крім слябінга, наш колектив повинен змонтувати обладнання доменної печі № 3, дві печі мартенівського цеху і тонколистовий стан.

Робота по монтажу обладнання мають повним фронтом розгорнутися в другому півріччі. До цього часу монтажникам треба розв'язати ряд завдань з тим, щоб у всеозброєнні зустріти початок монтажних робіт. Першим і основним завданням є організація власної бази, яка забезпечувала б будову дрібними допоміжними роботами, готувала б необхідний інструмент і встаткування, займалася вузловим складанням ряду деталей тощо.

У відповідності до цього запроектована механічна база. Обрана і погоджена з міськими організаціями площадка для будівництва цієї бази, яка має бути збудована в першому кварталі.

Другим, не менш важливим завданням, є підготовка колективу до наступних робіт. Йдеться про навчання молодих робітників. Для проведення монтажних робіт буде потрібно більше тисячі робітників. На жаль, кваліфікованої робочої сили у нас мало і немає підстав сподіватись на одержання її ззовні. Ось чому ми маємо серйозно подбати про підготовку цих кадрів на місці.

Навчання намічено провадити, головним чином, у вигляді виробничої практики на робочих місцях, в процесі самої роботи.

Наступні роботи вимагатимуть широкої їх механізації, впровадження електрифікованих лебідок і інструменту. Як підготовку до основних робіт буде багато зроблено щодо монтажу мостових кранів, за допомогою яких ми передбачаємо провадити монтаж механізмів. В цеху слябінга буде змонтовано два мостових крани вантажністю 75 тонн.

У приміщенні газоочистки № 2 зроблено ревізію крану, за допомогою якого провадитиметься монтаж дезінтеграторів. Такий саме кран приводиться до ладу в приміщенні каупєрів. Монтаж засипного влаштування ми зробимо візком, встановленим на зволоші доменної печі.

Окремі деталі агрегатів важать до 140 тонн і тому їх не можна буде встановити за допомогою мостових кранів. Цим питанням займаються зараз наші інженерно-технічні працівники.

Дуже гостро у нас стабовище з житлом. Для відбудови житлових будинків при управлінні вже створена будівельна група, яка провадить роботи на 6-му селищі.

Переборюючи трудноші, колектив «Союзмонтажбуду» зробить все, що від нього залежить, щоб з честю вкластися в строки, визначені урядом.

В. Крилов,
головний інженер механо-монтажного управління.

До XXVII роковин Червоної Армії

Тяжко дивитися на жахливу картину, що її являє собою територія комбінату «Запоріжсталь» в результаті фашистського розбою. Але руками радянських трудівників один по одному витягаються з попелищ і руїн агрегати, приводяться у робочий стан.

Мені також припала честь відбудовувати Запорізький гігант. Прийшовши на комбінат, я дав слово впертою працею мститися ворогові за всі його злочинства і цим прискорити його остаточний розгром.

Організована мною комсомольсько-молодіжна бригада з честю впорується з своїми завданнями, показує приклад у роботі іншим бригадам. Виконання норм бригада довела до 120 процентів і зараз, готуючись гідно зустріти XXVII роковини своєї визволительки, ми дали слово підвищити продуктивність праці до 150—160 процентів. Бригада зайнята зараз демонтажем двох розливальних машин вагою в 450 тонн і зобов'язалася закінчити цю роботу достроково—до дня святкування ювілею Червоної Армії.

В. Нестеренко,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади.

РУКАМИ МОЛОДІ

Перша дільниця «Союзмонтажбуду», яка вже приступила до відбудовних робіт, складається в основному з молоді, що вперше переступила заводський поріг. З якою любов'ю й ентузіазмом працюють молоді патріоти своєї Вітчизни!

За короткий строк невеликий колектив дільниці вже має перші успіхи. Бригада т. Нестеренка закінчила ревізію кантувальних редукторів розливальної машини і приступила до демонтажу II стрічки. Середній виробіток бригади за зміну складає 120 процентів. Жіноча бригада тов. Гарбузової закінчує зараз ревізію механізмів крану вантажністю 50 тонн, а жіноча бригада тов. Мерасової—ревізію другого крану вантажністю в 75 тонн.

Попереду ще багато роботи, багато трудношів. Але вони нас не лякають. Свідомість того, що металургійний комбінат у недалекому майбутньому знов дасть рідній Вітчизні чавун, сталь і прокат, надає нашому колективові сил і енергії для подолання трудношів, для дострокового закінчення всіх монтажних робіт.

Н. Шаповалов,
начальник 1-ої дільниці.

ОРГАНІЗУВАТИ ПОБУТ БУДІВНИКІВ

Колектив відбудівників «Запоріжсталі» з кожним днем все збільшується. Сюди прибувають трудящі з районів нашої та інших областей країни. Новим будівникам треба створити всі умови для культурного життя, зразково влаштувати їх побут.

Все, що залежить від будівельних організацій, вони роблять. Але щодо цього потрібна і допомога міських організацій — харчоторгу, «Союздруку», міськмісцевпрому, радіовузла тощо. Проте району розташування заводів «Запоріжсталі» та їх робочих селищ досі не приділялося належної уваги. Немає тут продуктових кіосків, відсутні ларки «Союздруку». Приїжджим ніде полагодити взуття, одяг, немає навіть голярень.

Гуртожитки, селища та територія будови не радіофіковані. Артистів філармонії сюди не затягнеш, не встановлені кінопересувки.

Час вже і трамтресту подумати про пуск через робітничі селища трамваю.

Т. Немчик.

ПУСТИМО В СТРОК ПЕРШУ ЧЕРГУ МЕТАЛУРГІЙНОГО ЗАВОДУ

Якщо йти від 6 селища на Запоріжсталь то з лівого боку від вас, впродовж трамвайної магістралі, на десятки кілометрів купчаться колись то величні цехи найбільшого металургійного заводу ім. Орджонікідзе, вітчизна сталінських п'ятирічок, по-варварському зруйнованого в дні окупації німецько-фашистськими загарбниками.

Цей завод був не тільки гордістю робітників Запорізької області, але й гордістю всього Радянського Союзу. Чавун, прокат, лист, виготовлені на ньому, приставлялися на машинобудівельні заводи майже в усі кінці нашої великої Батьківщини і частково навіть за кордон. І тому зараз його минула слава кличе нас, відбудівників, відродити його колишню потужність.

Державний Комітет Оборони СРСР своєю постановою два з половиною місяці тому поклав на Народний Комісаріат будівництва роботи по відбудові металургійного заводу ім. Серго Орджонікідзе «Запоріжсталь».

Наркоматом для відбудови цього заводу організована окрема будівельно-монтажна частина «Запоріжбуд», що і приступила до реалізації постанови Державного Комітету Оборони.

Водночас з генеральним підрядником «Запоріжбуд» до роботи по відновленню заводу приступили і субпідрядники «Стальконструкція», «Електромонтаж», «Союзмонтажстрой» та інші.

Доменна піч № 3, мартенівські печі № 1 і 2, слябінг, ТЕЦ, в складі турбогенератора потужністю 25 мгв. та повітродувки № 1, ремонтно-механічний завод, все допоміжне господарство, включаючи житлово-комунальний фонд, — мають бути відбудовані в першу чергу і поставлені до ладу в 1945 році. В цьому році буде почато відбудову тонколистового стану.

Обсяг робіт великий. Тільки цього року належить демонтувати 13.718 тонн металевих конструкцій, змонтувати 22.962 тонни, виготовити 11.200 тонн нових металевих конструкцій.

1 січня кращі бригади монтажників під керівництвом досвідчених інженерів і прорабів приступили до цієї роботи.

Комсомольсько-молодіжна бригада тов. Нестеренка на демонтажі розливочної машини та монтажі кантувальних лебідок з редукторами показує високі зразки продуктивності праці, виконуючи норми на 145—150 процентів.

Жіноча комсомольсько-молодіжна бригада тов. Марасової та бригада тов. Гарбузової, що змагається з нею, на монтажі та демонтажі візка 75-тонного крану виконують норми на 155—160 процентів, тримаючи першість на монтажній дільниці.

Колектив монтажників «Союзмонтажбуду» звернувся з закликом до всіх будівельників і монтажників зустріти 27 роковини нашої славної непереможної Червоної Армії високими виробничими перемогами—перевиконати план відбудовних робіт.

Ми зобов'язалися демонтувати в подарунок до славних роковин 1.000 тонн і змонтувати 250 тонн встаткування. Це надзвичайно серйозне зобов'язання вимагає від нас високої організованості та підвищеної продуктивності праці. Але ми свої зобов'язання виконаємо, не зважаючи на всі трудноші.

В свою чергу ми поставили ряд вимог перед управлінням заводу «Запоріжсталь», яке, до речі, замало допомагає в роботі. Завод, в особі начальника відділу капітального будівництва т. Воробейнікова, досі не представив нам графіків надходження встаткування і технічної документації, титулу механо-монтажних робіт, схеми зведення обладнання, що надходить і т. інше. А без цього ми не тільки позбавлені можливості планувати свою роботу, але й провести своєчасно відповідну підготовку до механо-монтажу встаткування, опрацювати проект організації робіт.

Завод цілком байдуже ставиться до наших виробничих вимог. Так, наприклад, досі недоукомплектовані візок 75-тонного крану розливочної машини, редуктор кантувальних лебідок, перекриття балки приміщення каунерів, візок крану шлакового подвір'я і т. інше.

Замало допомагає нам і «Запоріжбуд». Так, наприклад, ми зобов'язані були змонтувати змелювальне встаткування, в тому числі машину «Кінеді». Строк уже минув, проте ще й до цього часу ОСМЧ «Запоріжбуду» не тільки не збудувала фундаментів останньої, а навіть немає для цього потрібних рисунків. Ми також зобов'язані були по заводу «Буроліт» до 15 лютого змонтувати встаткування, проте ще й досі немає навіть проекту заводу. Такий же стан і з кампезробарним агрегатом. Не готові фундаменти і по шлакоблочному заводу.

Щоб своєчасно і якісно виконати план механо-монтажу, Наркомат запланував будівництво для нас центральних механічних майстерень на 74 верстати. В січні «Запоріжбуд» мав уже приступити до будівництва. На жаль, до цього часу не виконані землянки відведеної площадки.

Такий стан, безумовно, гальмує роботу.

Викликавши на змагання колектив монтажників, ми впевнені, що відбудівники докладуть всіх зусиль до того, щоб виконати взяті зобов'язання, підготують фронт робіт по достроковому поставленню до ладу доменної печі та мартенівського цеху.

Величезніший наступ нашої Червоної Армії, безприкладна героїчна боротьба славних солдатів і офіцерів на фронті вимагають і від нас, тиловиків, високих темпів роботи, згуртованості та організованості. Ми повинні працювати так, щоб потім з радістю могли сказати бойовим друзям, які повернуться з фронту, що ми виконали постанову Державного Комітету Оборони, зробили все, щоб забезпечити перемогу над фашистською Німеччиною.

Н. Іліевський,
начальник механо-монтажного управління.

На Всесвітній конференції профспілок

ЛОНДОН, 8 лютого (ТАРС). Вчора на Всесвітній конференції профспілок обговорювалася проблема повалення воєнних зусиль союзників.

Першим виступив віце-голова конгресу виробничих профспілок (КВП) Робінсон, який передав делегатам конференції привітання від імені КВП. Повідомивши конференцію про виробничі досягнення робітників США у воєнний час, Робінсон заявив: «Ми у КВП не настільки наївні, щоб гадати, що всі наші проблеми будуть вирішені одночасно з воєнним розгромом німецького та японського фашизму. Ми знаємо, що фашизм має останню відчайдушну надію на те, що Об'єднані нації пересваряться, що єдність, яка все більше наближує нас до повної перемоги, поступиться місцем підозрі, ворожнечі та розбрату. Організовуючи міжнародну єдність профспілок, якій ми тут намагаємося надати певну форму, мусить прояснити небо за мир для того, щоб відбудувати разом Об'єднані нації після перемоги такою ж мірою, як і до перемоги, яка все більше наближається».

Після Робінсона виступив заступник прем'єр-міністра Англії Еттлі. Вітаючи конференцію від імені Черчілля та англійського уряду, Еттлі підкреслив, що рішучість Об'єднаних націй завоювати повну війні має бути підтримана робітниками всіх країн.

З промовами виступили також китайський делегат Чжу Сюефань, бельгійський — Повель та французький — Дюпюї.

Після виступу Дюпюї т. В. В. Кузнецов, що головував протягом всього дня роботи конференції, запропонував секретарові вже утвореного організаційного комітету конференції зробити першу доповідь про роботу комітету.

Секретар організаційного комітету Торнтон (представник Австралії) заявив, що організаційний комітет ухвалив кілька рішень, причому деякі з них являють собою ряд змін рекомендацій, висунутих підготовчим комітетом у грудні минулого року. Зокрема, Торнтон заявив, що організаційний комітет одержав додаткову інформацію від французької та інш. делегацій щодо діяльності профспілок в Румунії, Болгарії, Фінляндії та Італії. В зв'язку з цим комітет рекомендує, щоб профспілкам цих країн були надіслані запрошення бути присутніми на конференції. Організаційний комітет також рекомендує [illegible] тільки визнані членами [illegible].

Крім того, комітет [illegible] Всесвітньої конференції [illegible] не тільки в загальній [illegible] рекомендовано [illegible] шляхом голосування [illegible] національні делегації [illegible] як одиниця. Для того, щоб [illegible] сили, необхідно, щоб [illegible] не більше [illegible] вільних делегацій. [illegible] що залишилися, [illegible] всіх делегатів профспілок [illegible] на конференції, [illegible] дальшому розгляді [illegible] сить ставитися на голосування [illegible] разу, коли цього вимагають [illegible] ше національні організації. [illegible] рекомендація [illegible] щодо порядку голосування.

Торнтон також виступив [illegible] складу комітетів для [illegible] рішень в важливих питань [illegible] конференції. Рекомендується, [illegible] в питаннях першої будови [illegible] членів, комітет в питанні [illegible] профспілкової федерації — з 11 [illegible] комітет для вирішення питання [illegible] середині післявоєнні вимоги профспілок [illegible] з 7 членів.

Після цього виступив Стріп [illegible], що англійська делегація [illegible] проти рекомендації надіслати [illegible] профспілкам колишніх ворожих [illegible] заперечував також проти того, [illegible] рійські профспілки надіслали [illegible] ставників.

Торкаючись питання про те, [illegible] має визначатися загальна [illegible] сказав: «Ми зазначали, що [illegible] буде володіти тільки консультативними [illegible] дорадчими функціями. Ми [illegible] на цій конференції питання [illegible] муться на голосування. В сучасних [illegible] ми стикаємося з можливістю [illegible] рішення шляхом голосування. [illegible] ловив надію на те, що питання [illegible] те організаційним комітетом, [illegible] в'язуватися конференції».

Стріп заперечував також проти [illegible] ня комітету для вирішення питань [illegible] післявоєнні вимоги профспілок.

На закінчення Стріп сказав: «[illegible] наш організаційний комітет до [illegible] він взяв назад свою доповідь».

Воєнні дії в Західній Європі

ЛОНДОН, 8 лютого (ТАРС). У повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться, що в районі Шмідта союзники протягом останніх трьох днів зайняли 193 ворожих дзоти. На південний захід від Шлейдена війська союзників після кількох днів вуличних боїв, сорвавши впертий опір, ліквідували противника в Хеллентале. В районі Прюма піхота союзників досягла Вашейда, Монтенау. Халльник та Зеллеріх знаходяться в руках союзників.

В кількох пунктах війська союзників почали з боєм переправлятися через ріки Ур і Сур. На південний схід від Реміха союзники зайняли Зінц.

На схід від Саргемюнда [illegible] відбито атаку ворожої піхоти. [illegible] союзників зробили рейд у [illegible] від Гардтських гір).

На Нижньо-Ельзаській рівнині [illegible] союзників визволили ряд [illegible] берег рейнсько-ронського [illegible] ністю очищений від ворога. В [illegible] горах зламано організований [illegible] Тривала ліквідація ізольованих [illegible] груп. За 5 лютого війська союзників [illegible] західному фронті взяли 2.905 [illegible].

Важкі бомбардувальники в супроводі винищувачів піддали бомбардуванню [illegible] ворожих об'єктів у Західній Німеччині.

Наліт англійської авіації на Німеччину

ЛОНДОН, 9 лютого (ТАРС). В Лондоні офіціально оголошено, що 1.500 англійських бомбардувальників зробили в ніч на 9 лютого наліт на Німеччину. Бомбардуванню були піддані завод синтетичного пального у Пелиці та інші об'єкти. „Москіто“ зробили наліт на Берлін.

СТАНОВИЩЕ В БЕРЛІНІ

СТОКГОЛЬМ, 8 лютого (ТАРС). Берлінський кореспондент газети «Свенська дагбладет» повідомляє, що паніка в Берліні посилюється, і що гітлерівські власті марно намагаються припинити розповсюдження панічних чуток. Замішання в місті посилюють біженці, що прибувають з східних районів Німеччини. Вугілля в місті [illegible] Електрика вимикається [illegible] Становище з продовольством катастрофічне [illegible] порожні. На чорному ринку з трудом можна дістати зрідка [illegible] лю та брукву.

Напружене становище в Данії

Збройні сутички на вулицях Копенгагена

СТОКГОЛЬМ, 9 лютого (ТАРС). Посилаючись на відомості, одержані з Копенгагена, стокгольмське радіо повідомляє про напружене становище у датській столиці. За останній тиждень у Копенгагені мали місце криваві сутички між гітлерівцями і населенням, під час яких було вбито і поранено 10 датчан. У місті провадяться масові облави і арешти. На одній з вулиць гітлерівці зупинили трамвай і примусили всіх пасажирів зняти взуття, в якому вони сподівалися знайти видані у підпіллі листівки.

Датські патріоти жорстоко мстять [illegible] зрадникам та їхній агентурі. [illegible] днями на вулицях Копенгагена [illegible] дено 6 трупів зрадників, у тому числі труп д-ра Луїза, який був [illegible] шпигуном.

На залізниці, що йде з Фредериксхавна до Південної Ютландії, відбуваються щоденні акти саботажу, в результаті [illegible] рух по цій лінії майже [illegible] о.

Акти саботажу і диверсій [illegible] і в інших районах країни.

АВАРІЯ ЛІТАКА, НА ЯКОМУ ЛЕТІЛИ СПІВРОБІТНИКИ СЕКРЕТАРІАТУ ЧЕРЧІЛЛЯ

ЛОНДОН, 8 лютого (ТАРС). Як передає агентство Рейтер, у Лондоні офіціально оголошено, що в результаті аварії літака, на якому летіли співробітники секретаріату Черчілля, що направлялися на конференцію керівників трьох союзних держав, загинуло 12 чоловік, а 5 пропало без вісти і, як гадають, також загинули. Ще 5 чоловік поранено. Авіаційна катастрофа сталася 1 лютого. В числі загиблих [illegible] робітників військового міністерства [illegible] закордонних справ, в тому числі один [illegible] офіцери — співробітники військового міністерства, ще один офіцер і один [illegible] і 6 членів команди пропали без вісти.

ЗВІЛЬНЕННЯ ТАННЕРА ВІД ОБОВ'ЯЗКІВ ДЕПУТАТА СЕЙМУ

ХЕЛЬСІНКІ, 8 лютого (ТАРС). 6 лютого на пленарному засіданні фінляндського сейму розглядалася заява Таннера про звільнення від обов'язків депутата сейму. Таннер мотивував свою просьбу звільнення сейму політичними причинами. [illegible] і повідомив, що президія сейму [illegible] погодитися з заявою. Таннер [illegible] без дебатів затвердив цю просьбу. Таннер залишив зал засідання.

Оповіщення

11 лютого о 7 годині вечора в приміщенні клубу ім. Баранова відбудеться публічна лекція на тему: „Про міжнародну організацію миру та безпеки“. Лекцію читає зав. відділом пропаганди та агітації міськкому КП(б)У тов. Комар.

* * *

11 лютого о 8 годині вечора в приміщенні клубу Дніпробуду (6 селище) відбудеться публічна лекція на тему: „[illegible] політичне становище Радянського Союзу“. Лекцію читає капітан Фрейдлін.

Квитки на лекції можна придбати в секретаріях партійних [illegible] міських організацій та в касах клубів ім. Баранова та Дніпробуду.

Лекторій відділу пропаганди [illegible]

Відповідальний редактор О. ШАБАЛІН.

ТЕАТР ім. ЩОРСА

10 та 11 ЛЮТОГО

„В СТЕПАХ УКРАЇНИ“

Комедія на 4 дії.

За участю народного артиста УРСР ВОЛОДИМИРА МАГАР.

Початок о 7 год. 30 хвилин вечора.

Міськземвідділ з 7 лютого 194[illegible] приступає до розподілу городів в [illegible]

Керівникам підприємств, установ [illegible] міськкомам необхідно [illegible] міськземвідділу місцерозташування [illegible] співробітників для одержання городів [illegible] з'явитися в натурі.

Міськземвідділ.

БЕ—00021 м. Запоріжжя, друкарня «Комунар» обл. управління поліграфії, вул. Ілліча, 24. Адреса редакції: ріг вул. Жуковської і Тургенівської, 56. Тел.: 2-40, відпов. редактора — 3-50.